

nocleh

je únor oblaka škrtící slunce
mezi dny se snáší bezesné noci
kalendář jsem kupoval zbytečně

z rukou mi vypadl hrnek s kávou
na nekončících procházkách se probírám
zbylými myšlenkami

babočky včely pučící buky
na mě vyčítavě hledí
že jsem zas celou zimu prospal
mně je to fuk mě nejvíc trápí
že zaspal jsem tebe
v nocích bdělý

za pár týdnů pokvetou
narcisky a podběly
a dokud nepřijdeš ty
budou na mě křičet ●
a já si jich ●
nedovedu vážit ●

kdo si se zastavil u tvých dveří
že nemá kde spát ● a tys ho přijala
vyspal se na verandě ●
ubohý žebrák ●

ráno byl pryč ● pod dveřmi vzkaz
„mám tě rád“ ● za nimi
kopretina ●

